

Zmiany w Ustawie o rehabilitacji i zatrudnianiu niepełnosprawnych

Data publikacji: 11.01.2018 12:00

Finansowane przez PFRON zajęcia klubowe w WTZ-ach, wprowadzenie elastycznych form zatrudnienia dla rodziców i opiekunów, więcej dni zasiłku opiekuńczego. 9 stycznia 2018 r. Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw, przedłożony przez ministra rodziny, pracy i polityki społecznej.

□

Projektowana nowelizacja zapewni realizację II etapu Programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”. Podstawowym zadaniem programu jest wspieranie rodzin z osobami z niepełnosprawnością, a w szczególności wychowujących niepełnosprawne dzieci. Zawiera on kompleksowe rozwiązania dotyczące wsparcia kobiet w ciąży i ich rodzin, wczesnego wspomaganie dziecka i jego rodziny, a także usług wspierających i rehabilitacyjnych oraz wsparcia mieszkaniowego.

W ramach proponowanej nowelizacji przygotowano regulacje, które będą wspierać byłych uczestników warsztatów terapii zajęciowej (WTZ) w utrzymaniu samodzielności i niezależności w życiu społecznym i zawodowym dzięki udziałowi w zorganizowanej formie rehabilitacji. W praktyce ma to zapewnić prowadzenie zajęć klubowych w WTZ dla osób, które zakończyły uczestnictwo w WTZ w związku z podjęciem zatrudnienia.

Osoby z niepełnosprawnością opuszczające WTZ zgłaszają potrzebę kontynuacji wsparcia udzielanego w warsztacie. Chodzi zatem o ich wspieranie nie tylko do momentu zatrudnienia, ale i później (zajęcia mają pomóc w podjęciu lub utrzymaniu zatrudnienia). W praktyce osoba z niepełnosprawnością będzie mogła kontynuować zajęcia klubowe – bez względu na utratę zatrudnienia lub jego zmianę (ma to być nie mniej niż 5 godzin miesięcznie).

Poszerzono także katalog pracodawców, do których stosuje się obniżony wskaźnik zatrudniania osób z niepełnosprawnością (2 proc.). Po zmianach będą wśród nich także: publiczne i niepubliczne przedszkola, regionalne placówki opiekuńczo-terapeutyczne, interwencyjne ośrodki preadopcyjne, kluby dziecięce oraz inne formy wychowania przedszkolnego, które na tej podstawie będą rozliczać się z wpłat na PFRON.

Wprowadzono możliwość korzystania z elastycznych form zatrudnienia, w tym z ruchomych godzin pracy (także pracy przerywanej) i telepracy (praca w domu) na wniosek wiążący pracodawcę (co do zasady nie będzie mógł odmówić takiej formy zatrudnienia). Prawo do korzystania z indywidualnego rozkładu czasu pracy lub ruchomego czasu pracy albo wykonywania pracy w systemie przerywanego czasu pracy, na podstawie wniosku wiążącego pracodawcę, przyznano:

- pracownikowi-małżonkowi albo pracownikowi-rodzicowi dziecka w fazie prenatalnej, w przypadku ciąży powikłanej,
- pracownikom-rodzicom dziecka posiadającego zaświadczenie o ciężkim i nieodwracalnym upośledzeniu albo nieuleczalnej chorobie zagrażającej życiu, które powstały w prenatalnym okresie jego rozwoju lub w czasie porodu,
- pracownikom-rodzicom dziecka niepełnosprawnego lub ze szczególnymi potrzebami edukacyjnymi.

Dodatkowo, pracownikom-rodzicom dziecka posiadającego zaświadczenie o ciężkim i nieodwracalnym upośledzeniu albo nieuleczalnej chorobie zagrażającej życiu, które powstały w prenatalnym okresie rozwoju dziecka lub w czasie porodu, a także dziecku niepełnosprawnemu lub ze szczególnymi potrzebami edukacyjnymi – przyznano prawo wykonywania pracy w formie telepracy, na podstawie wniosku wiążącego pracodawcę.

Zaproponowano także rozwiązanie, które w założeniu ma ułatwić aktywnym zawodowo rodzicom – w przypadku choroby dziecka niepełnosprawnego do 18. roku życia – łączenie opieki nad nim z wykonywaniem aktywności zawodowej. Przewidziano wydłużenie z 14 do 30 dni prawa do zasiłku opiekuńczego przysługującego ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem, legitymującym się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniem: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji do ukończenia przez nie 18 lat.

To w skrócie zmiany, które zostały wprowadzone nowelizowaną ustawą. Mamy nadzieję, że poprawią one sytuację zawodową osób niepełnosprawnych i ich opiekunów często nie mających sposobu na zatrudnianie i poprawę swojej sytuacji finansowej.

Andrzej Koenig/mat. prasowy